

1982 பிப்ரவரி 18]

நாட்களில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இடுபொருள்களும் இருக்கின்றனவா என்று அறிந்து துறையின் நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்கவும் பயன்படுத்தப்படும். இப்பணியாளர்கள் தற்போதுள்ள உதவி வேளாண்மை அலுவலர் தரத்தில் இருப்பார்கள்.

(3) தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் பணியாளர்களுக்கு பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை முக்கிய பயிற்சி அளிப்பதுடன் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை பருவத்திற்கேற்ப பயிற்சியும் அளிக்கப்படும். விரிவாக்கப் பணியாளர்களுக்கு பதினைந்து நாட்கள் முதல் ஒரு மாதத்திற்கு பயிற்சி அளிக்கப்படும். இது தவிர, மாநிலத்திற்கு வெளியிலும் குறைந்த கால பயிற்சி பணியாளர்களுக்கும் உதவி அலுவலர்களுக்கும் அளிக்கப்படும்.

(4) 6-10 உதவி வேளாண்மை அலுவலர்களையும், 50 பணியாளர்களையும் மேற்பார்வையிட ஒரு வட்டத்திற்கு (சிறியதாக இருந்தால் இரண்டு வட்டங்களுக்கு) ஒரு உதவி வேளாண்மை இயக்குநர் அமர்த்தப்படுவர். ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் வேளாண்மை இயலறிஞர்களும், பயிர் பாதுகாப்பு வல்லுநர்களும் தகவல் மற்றும் பயிற்சி வல்லுநர்களும், உதவி வேளாண்மை அலுவலர்களும் (இடுபொருள்) உதவியாக இருப்பார்கள்.

(5) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு இணை வேளாண்மை இயக்குநர் இத்திட்டத்துடன் மற்ற எல்லா வேளாண்மை நடவடிக்கைக்கும் பொறுப்பேற்றிருப்பார்கள். இத்திட்டத்திற்கு மட்டும் தனியாக துணை இயக்குநர்களும் இருப்பார்கள். ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் இருப்பது போன்று மாவட்டத்திற்கும் இணை இயக்குநருக்கு உதவியாக துணை இயக்குநர் பதவியிலும் தொழில் நுட்ப அலுவலர்கள் இருப்பார்கள்.

(6) இத்திட்டத்தின் அலுவலர்களுக்கு அவர்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்கு அருகில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படும். சைக்கிள் மற்றும் மோட்டார் சைக்கிள் வாங்குவதற்கு எளிய முறையில் கடன் வசதி வழங்கப்படும்.

(7) பணியாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பயிற்சி அளிக்க ஒளி ஒலிக் கருவி பயன்படுத்தப்படுவதுடன் அவர்களுக்கு செய்தி அறிவிப்பு முறைகளும் கற்பிக்கப்படும்.

இணைப்பு IV

(355ம் பக்கத்தில் அடிக்குறிப்பைத் காண்க.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

அவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்நாடு மின் வாரியத்தின் 1981-82ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை, 1980-81 ஆம் ஆண்டு துணை நிதி நிலை அறிக்கை, ஆகியவற்றை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் முன் மொழிகிறேன்.

[1982 பிப்ரவரி 18]

2. தமிழ்நாடு மின் வாரியம், தமிழ்நாடு மின்சார ஆலோசனைக் குழுவின் ஒப்புதலுடன், இந்த நிதிநிலை அறிக்கைகளை 1948-ம் ஆண்டு மின்சக்தி (வழங்கல்) சட்டத்தின் 61-ம் பிரிவின்படி அரசுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளது. மின் வாரியம் செயல்படுவது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்கும் கருத்துக்களை அரசும், வாரியமும் கருத்தில் கொள்ளும். கடந்த ஆண்டு நடைபெற்ற விவாத்தின்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் மீது வாரியம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது என்பதை விளக்கும் அறிக்கை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தனியே அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

3. மின்சாரத்துறையின் முக்கிய அம்சமான நிறுவப்பட்டுள்ள மின் உற்பத்தித் திறனை முழுவதும் பயன்படுத்துவதே நம் முடைய தலையாய குறிக்கோளாக உள்ளது. 1981-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் நான் அளித்த விளக்கத்தில் இம்மாதிலத்தில் உள்ள அனல் மின் நிலையங்களின் செயல்பாட்டுத் திறனை அதிகரிப்பதற்காக எடுத்துக் கொண்ட பல்வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இந்நடவடிக்கைகளின் விளைவாக, குறிப்பாக, 1981-ம் ஆண்டின் முதல் அரை ஆண்டில் அனல்மின் நிலையங்களிலிருந்து பெறப்படும் மின்சார அளவில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

4. கீழ்க்கண்ட அட்டவணை கடந்த இரண்டு வருடங்களில் இருந்த மின்சக்தி நிலவரத்தைக் காட்டுகிறது.

வாய்மைவேவெவ்வும் TRUTH ALONE TRIUMPHS				
(மில்லியன் யூனிட்களில்)				
1981				
1980				
சனவரி				
டிசம்பர்.				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
எண்ணூர்	1,577	859	1,350	815
பேசின் பிரிட்டி	259	152	342	209
தாத்துக்குடி	1,357	868	464	265
	(3,193)	(1,879)	(2,156)	(1,289)

1982 பிப்ரவரி 18]

(மில்லியன் யூனிட்களில்)

1981

1980

	1981		1980	
	சனவரி	சனவரி	சனவரி	சனவரி
	டிசம்பர்	சூன்	டிசம்பர்	சூன்
நெய்வேலி	2,537	1,401	2,289	1,121
கேரளா	1,017	548	910	478
நீர்மின்சாரம்	4,364	1,497	5,280	2,161
மற்றவை	(—)3	(—)12	(+)52	1
மொத்தம்	11,108	5,313	10,687	5,050
நாள் ஒன்றுக்கு சராசரி	30	29	29	28

1981-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் 203 மெகவாட் அளவு மின்சார உற்பத்தியைச் செய்து எண்ணூர் அனல்மின் நிலையம் தன் உற்பத்தித் திறனில் 44 சதவீதத்தை எட்டியது. அவ்வாறே 1981-ம் ஆண்டு மே திங்களில் 201 மெகாவாட் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து தூத்துக்குடி அனல்மின் நிலையம் தன் ஆலைத் திறனில் 47 சதவீதத்தை எட்டியது. தமிழ்நாட்டின் மின் கட்டமைப்புக்கு நெய்வேலியால் வழங்கப்படும் மின்சாரத்தின் அளவு தொடர்ந்து திருப்திகரமாக இருந்தி வருகிறது. இம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட மின்சாரப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிப்பதற்கு இவைகள் மிக முக்கியமாகும்; மேலும் 1981-ம் ஆண்டு சூன் முன்றாவது வாரத்தின் இறுதிவரை மின் வெட்டை 30 சதவிகிதத்தில் நிறுத்திக் கொள்வதற்கு இவைகள் உதவியாக இருந்தன. மின் வாரிய அலுவலர்களும், பணியாளர்களும், மின் விநியோகத்தை திறமையாக நிர்வகித்தது பெருமைப்படத்தக்கதாகும்.

5. 1981-ம் ஆண்டு சூன் திங்கள் துவக்கத்தில் தென்மேற்கு பருவமழை ஆரம்பமானது. வட கிழக்குப் பருவமழை சில மாவட்டங்களில் சராசரி விகிதத்திற்கும் அதிகமாக இருந்தாலும் சென்னையிலும் அதன் அருகில் உள்ள மாவட்டங்களிலும் வழக்கத்திற்கும் குறைவாகவே இருந்தது. மேலும் அது கால தாமதமாகவே துவங்கியது.

கடந்த ஆண்டு கிடைக்கப்பெற்ற மழைநீர் அளவு முறை முந்தைய ஆண்டுடனும், ஒரு சராசரி ஆண்டுடனும் ஒப்பிடப்பட்டு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 18]

கிடைக்கப்பெற்ற நீர் அளவு
(மில்லியன் யூனிட்களில்)
(மேட்டூர் நீங்கலாக.)

	1981	1980	சராசரி ஆண்டு
சூலை-செப்டம்பர் (தென்மேற்கு பருவமழை)	2,559	2,018	1989
அக்டோபர்-டிசம்பர் (வடகிழக்கு பருவமழை)	887	763	953
மொத்தம் சூலை- டிசம்பர்	3,446	2,781	2,939

மூன் கூட்டியே ஆரம்பமான தென்மேற்கு பருவ மழையை சாதகமாக எடுத்துக் கொண்டும், கிடைக்கும் மழைநீரின் அளவு சாதகமாக இருக்கும், என்ற கணிப்பின் அடிப்படையில், நீர்த் தேக்கங்களில் 1981 ஆம் ஆண்டு சூன் திங்களிலிருந்து நீர் தேக்கி வைக்கப்பட்டது.

6. 1981-ம் ஆண்டு சூன் 25-ம் நாளிலிருந்து உயர் அழுத்த மின் உபயோகிக்கும் தொழிற்சாலைகள், மற்ற உபயோகிப்பாளர்கள் மீது இருந்த மின்சார வெட்டு அகற்றப்பட்டது. கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் இருந்த மூன்று பிரிவுகள் இரண்டு பிரிவுகளாக 1981-ஆம் ஆண்டு சூலை திங்கள் 12-ம் நாளிலிருந்து பழைய முறைக்கு மாற்றப்பட்டு அதன் பின்னர் 1981-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் இப்பிரிவு முறையும் அகற்றப்பட்டது. குறைந்த அழுத்த மின்சாரத்தை பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த உச்ச நேரக் கட்டுப்பாடுகளைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று சிறு தொழிற்சாலைகள் நீண்டகாலமாக வேண்டி வந்தன. மின் நிலைமையில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தைக் கருத்தில் கொண்டு குறைவு அழுத்தத் தொழிற்சாலைகளின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த உச்ச நேரக் கட்டுப்பாடுகள் 1981-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து அறவே அகற்றப்பட்டுள்ளன. இதனால் குறைவு அழுத்த சிறு தொழிற்சாலைகள் முழுமையாக 24 மணி நேரமும் உற்பத்தியில் ஈடுபடலாயின. தொடர்ந்து 1981-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து பிரிவு முறையும் உச்ச நேர கட்டுப்பாடுகளும் அறவே தளர்த்தப்பட்டன. இடைவெளியின்றி உற்பத்தியில் ஈடுபடாத உயர் அழுத்த தொழிற்சாலைகளுக்கும், விவசாய மின் இணைப்புகளுக்கும், கிராமப்புறத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் 24 மணி நேர மின் விநியோகம் அனுமதிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே, கட்டுப்பாடின்றி, மின்சாரத்தைப் பெற்று வாரத்தில் ஏழு நாட்களும் வேலை செய்திடும் வகையில் துணி ஆலைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டன. தொழில் உற்பத்தியை அதிகரிக்கவும் உற்பத்தி பெருக்கத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கவும் எடுக்கப்பட்ட சரியான நடவடிக்கை இது என தொழில் அதிபர்களால் வரவேற்கப்பட்டது.

1982 பிப்ரவரி 18]

7. 1981-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களிலிருந்து எல்லாக் கட்டுப்பாடுகளும் அகற்றப்பட்ட பின், 1980-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1600 மெகாவாட் ஆக இருந்த மொத்த மின்சாரத் தேவையின் அளவு 1981-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் இறுதியில் 2,101 மெகாவாட்டாக உயர்ந்துள்ளது. விவசாயத்திற்காக மின்சாரத் தேவை உயர்ந்திருக்கும் காலமான 1982ம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் உச்ச நேர மின்சாரத் தேவையின் அளவு 2,400 மெகாவாட்டாக உயரும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

8. துரதிருஷ்டவசமாக, பேசின் பிரிட்ஜ் மின் நிலையத்தில் 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 15-இல் விபத்து ஏற்பட்டது. பின்னர், 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் இறுதி வாரத்திலும் 1982 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் முதல் இரு வாரங்களில் எண்ணூர் மற்றும் தூத்துக்குடி அனல்மின் நிலையங்களில் ஏற்பட்ட பாதிப்பினால் மின் உற்பத்தி சுணக்கமேற்பட்டது. ஆகையால், தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தில் 100 மில்லியன் யூனிட்களும் எண்ணூரில் 108 மில்லியன் யூனிட்களும் மின்சார இழப்பு ஏற்பட்டது.

9. எண்ணூர் மற்றும் பேசின் பிரிட்ஜ் மின் நிலையங்களில் அபிவிருத்திகள் செய்வதற்கும் கொதிகலன், டர்பைன், குளிர்தீர் அமைப்பு ஆகியவைகளில் திட்ட காலத்திற்குள் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்துவதற்கும் 1981-82, 1982-83 ஆண்டு திட்டங்களில் ரூ. 25 கோடி செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. செக்கோஸ் லோவோகியா நாட்டு பெறியாளர்களின் பணியினைப் பயன்படுத்தி எண்ணூர் அனல்மின் நிலையத்தின் மேம்பாட்டுப்பணிகளை நிறைவேற்றிட மின் வாரியம் முடிவெடுத்துள்ளது.

10. பிப்ரவரித் திங்கள் 15ந் தேதியிலிருந்து மேட்டூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து பாசனத்திற்கு விடப்படும் நீர் நிறுத்தப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுவதால், மின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான நிலைமையில் பற்றாக்குறை ஏற்படக்கூடும். ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் கேரளம் ஆகிய மாநிலங்களிலிருந்து உச்ச நேரத்தில் மேலும் கூடுதலாக மின் உதவியைப் பெறுவதன் மூலம் இந்நிலையை சமாளிக்கலாம், எனக்கருதி இதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன.

11. சுய மின் உற்பத்தி சாதனங்களை வைத்துள்ள தொழிற்சாலைகள் தங்களுடைய மின் உற்பத்தி சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி உச்ச நேர மின் தட்டுப்பாட்டுக் காலங்களில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இது அவர்களின் மின் தேவையில் வெட்டுதலை ஏற்படுத்தாமல் மின்சாரவாரியம் பிரச்சனையை சமாளிக்க உதவும். நீர் மின் நிலையங்களின் எண்ணிக்கையில் பெரும்பகுதி பாசனத்தோடு

[1982 பிப்ரவரி 18]

சம்பந்தப்பட்டவை. இந்நிலையில். கோடைகாலத்தில் விவசாயத்திற்காக மின்சாரம் அதிகம் தேவைப்படும்போது நீர் மின் திட்டங்களின் மின் உற்பத்தித்திறன்—புதிய நீர் மின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வந்தாலும் கூட, போதுமானதாக இருப்பதில்லை. இதனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவர்.

12. பருவ மழைக்காலங்கள், நீர் மின் நிலையத்தின் செயல் திறனில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகள் தவிர அனல் மின் நிலையங்களின் செயல்திறன் போதிய அளவு நிலக்கரி தகுந்த நேரத்தில் கிடைப்பதில் இருக்கிறது. இது, 1981-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் மிகுந்த அளவு கவனத்தை ஈர்த்தது. சிங்கரேனி நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தத்தால் எண்ணூருக்கு மாதமொன்றுக்கு அனுப்பப்பட்ட நிலக்கரியின் அளவு 1.5 லட்சம் டன் என்ற அளவிருந்து 1.05 லட்சம் டன் என்று குறைந்தது. மின்வெட்டு அமுல் இருந்த நேரத்தில் நடைமுறையில் பெறப்பட்ட நிலக்கரியின் வரவு மேலும் குறைந்தது, 1981 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மற்றும் மே திங்களில் 75 சதவிகிதமாகவும், 1981 ஜூன் திங்களில் 50 சதவிகிதமாகவும் குறைந்தது. நிலக்கரித் தட்டுப்பாட்டால் இந்நிலையத்தில் மின் உற்பத்தியை ஒரு கட்டத்தில் நிறுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை கூட ஏற்பட்டது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் நேரடித்தலையிட்டினாலும் மைய அரசின் எரிசக்தி அமைச்சருடன் நான் தொடர்பு கொண்டதாலும் நிலக்கரி கிடைப்பதில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. திட்டப்பணிகள் ஆய்வுக்காக சென்னைக்கு 1981-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள் மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் வந்து சென்றதைத் தொடர்ந்து இதில் மேலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

13. நிலக்கரி உற்பத்தி செய்வது மற்றும் அதைக் கொண்டு செல்லுதல் முதலியவற்றில் ஏற்படும் தடங்கல்களை கணக்கில் வைத்துப் போதிய அளவு நிலக்கரியை சேர்த்து வைக்க வேண்டிய தேவையை நாம் இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் வலியுறுத்தியுள்ளோம். 1981-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்களில் மாண்புமிகு முதலமைச்சரை மத்திய திட்டக்குழு உறுப்பினர் திரு. முகமது பாசல் அவர்கள் சந்தித்த போது ஒரு ஆண்டின் மின் உற்பத்தித் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நிலக்கரியை அனுப்ப வேண்டும் என்றும், காலாண்டு காலத்தில் நடைமுறையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சார அளவின் அடிப்படையில் இருக்கக்கூடாது என்றும் நாம் தெரிவித்தக் கருத்து கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இந்த சந்திப்புகளின்போது மாதமொன்றுக்கு 40,000 டன் நிலக்கரியைப் பெற்று வருவதால், தூத்துக்குடி மின் நிலையத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களை திட்டக்குழு உறுப்பினர் மற்றும் இந்திய பிரதமர் ஆகியோரின்

1982 பிப்ரவரி 18]

கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இது தவிர, நிலக்கரி கிடைப்பது, அதை ரயில் மூலம் கொண்டு வருவது; ஹால்டியா துறைமுகத்தில் அவற்றை ஏற்றுவது ஆகியவற்றில் உள்ள சிரமங்கள். ஹால்டியா துறைமுகத்தில் கப்பல் வரும் வரை ஏற்படும் கால தாமதத்தை தவிர்க்க நிலக்கரியைக் குவித்து வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்வது ஆகியவற்றைப் பற்றி யெல்லாம் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இப்பிரச்சனை மைய அரசின் சிரத்தையான கவனத்தில் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

14. எல்லா மாநில மின்வாரியங்களுக்கும் பொதுவாக உள்ள சிக்கல்கள் பிரச்சனைகள் குறித்து விவாதிப்பதற்காக அகில இந்திய மின்சார அமைச்சர்கள் மாநாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் நடைபெற்றது. மின் உற்பத்தித் திறனை பயன்படுத்துதல் மற்றும் அந்தத் திறனை வளர்த்தல் ஆகியவை தவிர, மின் உற்பத்தி நிலை, மின் திட்டங்களை உருவாக்குதல் ஆகியவை இம்மாநாட்டில் பரிசீலிக்கப்பட்டன. இந்த அரசின் கவனத்தில் உள்ள பிரச்சனைகளை மைய அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வந்தேன். அவையாவன:—

(1) மேற்குறிப்பிட்டவாறு போதிய அளவு நிலக்கரி வழங்குவதை உறுதிப்படுத்துதல்;

(2) உதிரிப் பாகங்கள் மற்றும் இவைகளுக்குப் பணிபுரியும் பிரிவுகள் சம்பந்தமாக பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ் உடன் நிரந்தர ஏற்பாட்டைச் செய்தல்;

(3) மின் தட்டுப்பாட்டின் அடிப்படையில், மைய அரசுக்குச் சொந்தமான மின் திட்டங்களில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தை அந்த வட்டார மாநிலங்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்;

(4) மாநிலங்களுக்கு இடையே ஆன மின் திட்டத்தைக் கூட்டு செயலாக ஏற்று நிறுவுவது அல்லது மைய அரசின் அதிகாரத்தில் உள்ள “நேஷனல் ஹைட்ரோ பவர் கார்ப்பரேஷன்” மூலம் நிறுவுவது;

(5) மத்திய அரசின் வருடாந்திர மின்சார ஆய்வுக் குழுவினரால் முன் மதிப்பீடு செய்வது நம்முடைய மதிப்பீட்டுடன் ஒப்பிடும்போதும் சரியானதாக இருப்பதில்லை எனவே ஒரு மூன்றாவது அமைப்பினால் சுயேட்சையான மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்.

15. இப்பிரச்சனைகள் அனைத்தும் மாநில மின்சார வாரியங்களின் பணியுடன் நெருங்கிய சம்பந்தம் உடையவையாகும். இப்பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பது தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் அனுபவித்து வரும் சிரமங்கள் மற்றும் இடர்பாடுகள் நீங்க வழிவகுக்கும், உதாரணமாக, மைய அரசின்

[1982 பிப்ரவரி 18]

மின் திட்டங்களில் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தைப் பங்கிடு செய்வது நம்மைப் பாதித்துள்ளது; நெய்வேலி மின் நிலையத்தில் தற்போது உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தையும், புதிய மின் நிலையங்களின் மூலம் உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தையும் முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்வதாக இந்த அரசு ஏற்கெனவே உறுதியளித்துள்ளது. மின் பயனீட்டி, மைய அரசு உதவி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகளின் படி 1978 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்களில் அனுமதி அளிக்கப்பட்டு தற்போது நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் நெய்வேலி இரண்டாவது அனல் மின் நிலையத்தில் உற்பத்தியாகும் 630 மெகாவாட் மின்சாரத்தில் 176 மெகாவாட் அளவு மின்சாரத்தை மட்டுமே தமிழ்நாடு பெற முடியும்; இது ஏற்கெனவே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ள நிலைமைகளுக்கும் நமது எதிர்பார்ப்புகளுக்கு முற்றிலும் மாணாக அமைந்துள்ளது. மைய அரசின் இந்தக் கோட்பாடு இம்மாநிலத்தின் மின் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு திட்டமிடப்பட்ட இத்திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் பலன்களை இம்மாநிலம் பெற முடியாமல் இழப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் அதே நேரத்தில் மின்சார உற்பத்தியில் உபரியாக உள்ள மற்ற மாநிலங்கள் இதிலும் ஒரு பங்கை பெறும் நிலைமையை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது என்பதை மைய அரசுக்கு எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. நெய்வேலியின் முதல் கட்ட மின் நிலையத்தில் உற்பத்தியாகும் 600 மெகாவாட் மின்சாரத்தை முழுமையாக நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் போலவே இரண்டாவது நிலையத்தின் மின்சாரத்தையும் முழுமையாக நம் மாநிலத்திற்கு மட்டுமே அளிக்கப்படும் என்பதனாலேயே நம் அரசுக்கு நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனம் தரவேண்டிய ராயல்டியைக்கூட வேண்டாமென்று நாம் கூறியுள்ளோம். இம்மாநிலத்தின் தேவை போக உபரியாக உள்ள மின்சாரத்தை அண்டை மாநிலங்களுக்குக் கொடுப்பதில் நமக்கு எவ்வித மாறுபாடும் இல்லை.

16. ஆறாவது திட்டக் காலமாகிய 1980—85 ஆண்டுகளில், இந்த நாட்டிற்காக ஒட்டு மொத்தமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியீடான 19,666 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனில் தமிழ்நாட்டிற்கென்று 230 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. (தூத்துக்குடியின் 3 வது நிலையம் 210 மெகாவாட், சேர்வலாறு 20 மெகாவாட்). இதில், காடம்பாறை நீர் ஏற்று மின் திட்டத்தின் உச்ச நேர மின் உற்பத்தித் திறனான 400 மெகாவாட் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் இம்மாநிலத்தின் பயனுக்காக மைய அரசின் பொறுப்பில் 1,100 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனும் மாநில அரசுத் துறையில் 1,160 மெகாவாட் உற்பத்தித் திறனும் புதிதாக நிறுவ வேண்டும் என்பதே நம்முடைய ஆர்ப்பகால செயற்குறிப்பாகும் இந்தத் திட்டக் காலத்திலாவது இம்மாநிலம் ஆண்டொன்றுக்கு 10 சதவிகித மின் உற்பத்தி வளர்ச்சி பெறுவதற்கான தகதி பெற்றுள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 250 முதல் 300

1982 பிப்ரவரி 18]

மெகாவாட் அளவு மின் உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும். இது, ஆண்டொன்றுக்கு 300 முதல் 400 மெகாவாட் மின் உற்பத்தித் திறனை ஏற்படுத்துவதற்கு சமமாகும். எழுபதாம் (1971-80) ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டது போன்ற தொடர்ந்த மின் வெட்டுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால் இது மிகவும் அவசியம். 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்ற மாநாட்டை தொடர்ந்து மைய அரசின் எரிசக்தி அமைச்சர் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்களாலும், கொள்கை அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் பற்றிய விரிவான திட்ட அறிக்கைகள் 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளன;—

(1) வடசென்னை அனல் மின் நிலையம். } 5X210 மெ. வா.

கணிக்கை செலவு: ரூபாய் 615 கோடி.

(2) மேட்டூர் அனல் மின் திட்டம் } 2X210 மெ. வா.

கணிக்கை செலவு : ரூபாய் 206 கோடி.

(3) தூத்துக்குடி விரிவாக்கம் } 1X210 மெ. வா.

மேலும்.

1X500 மெ. வா.

கணிக்கை செலவு: ரூபாய் 411 கோடி.

17. 1982 ஆம் ஆண்டின் முற்பகுதியில் இத்திட்டங்களுக்கு அனுமதியளிக்கப்படுமா எனில், 1987-88-ம் ஆண்டுகளில் முதல் கட்டப் பணிகளினால் மின் உற்பத்தி கிடைக்கும். இத்திட்டங்களுக்கு விரைவில் அனுமதியளிக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

18. இருக்கின்ற நீர்மின் சக்தியை முழுவதுமாக பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, 1981-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் அனுமதி வழங்கப்பட்ட பைகாரா (2 மெகாவாட்) கீழ்பவானி (8 மெகாவாட்) மற்றும் வைகை அணை (6 மெகாவாட்) ஆகிய மூன்று நீர்மின் திட்டங்களை ரூ. 11.75 கோடி செலவில் இம் மாநிலம் செயல்படுத்தி வருகிறது.

19. இம்மூன்று திட்டத்தைத் தவிர, ரூபாய் 113 கோடி செலவில் ஒவ்வொன்றும் 50 மெகாவாட் திறன் கொண்ட ஆறு காஸ் டர்பைன்களை நிறுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் 1981-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில், மைய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட

[1982 பிப்ரவரி 18]

டுள்ளன. காஸ் டர்பைன்கள் செயல்படுத்துவதற்கான நிர்மானக் காலங்கள் குறைவு. (12 முதல் 18 மாதங்கள்) இவைகள் இரண்டே ஆண்டுகளில் பயனுக்குக் கொண்டு வர முடியும். உச்ச நேரத் தேவைகள் மிகும்போது மின் நிலையங்களோடு இணைந்து நிலைமைகளை சமாளிக்கவும் மின் நிலையங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவும் இத்திட்டம் ஒரு சிறந்த நடவடிக்கையாகும். பம்பாய் மற்றும் காவேரிக் கரைப்பகுதியில் கிடைக்கவிருக்கின்ற எண்ணை வளத்தின் உதவியுடன் இந்த அமைப்புகளை இயக்குவதற்குச் சிரமம் இருக்காது. ஏனெனில், இத்திட்டங்கள் அதிகச் செலவுள்ள தேவைக்கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் மின்பளு மாற்றங்கள் போன்ற நிலைமைகளைத் தவிர்க்கும்.

20. 1981-ம் ஆண்டு செப்டம்பரில் இருந்து மின் வழங்குதலின் மீது இருந்த கட்டுப்பாடுகளை ஒரு சோதனைமுறை நடவடிக்கையாக நீக்கப்பட்டிருப்பதை நான் சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். மின் கட்டமைப்பின் உச்ச நேரத்தேவை 2,101 மெகாவாட்டாக 1981-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் உயர்ந்துள்ளது. இது சென்ற ஆண்டு 1779 மெகாவாட்டாக இருந்தது மத்திய அரசினரின் ஆண்டின் மின் வளர்ச்சி மதிப்பீடு மின் வெட்டுக்கு இலக்கான ஆண்டுகளின் அடிப்படையிலேயே உள்ளது. இருக்கும் அளவை பொறுத்தே பயன்படுத்தும் அளவு இருக்குமாதலால் இந்த அணுகும் முறை சரியல்ல என்று நாம் வாதாடி வருகிறோம். மின் தொகுதியின் உச்ச நேர அளவு 2,101 மெகாவாட் அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளதே நமது நிலையை உறுதிபடுத்துவதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். மின்சார அதிகாரமன்றம், மின்சார மதிப்பீட்டுக் குழு ஆகியவற்றின் மதிப்பீட்டின் படி ஆண்டு மின் வளர்ச்சி 7 சதவிகிதம் என்ற அளவில் இருக்கும் என்ற வாதம் சரியானால் இந்த அளவுக்கு மின் தொகுதியின் உச்ச நேர அளவு உயர்ந்து இருக்காது. இதில் வியப்புக்குரியது என்னவென்றால், தமிழ்நாட்டைப் பற்றிய அவர்களது அறிக்கையிலே 1977-78 ஆம் ஆண்டுகளில் 11.3 சதவீதம் அளவுக்கும், 1978-79 ஆம் ஆண்டுகளில் 15.1 சதவீதம் அளவுக்கும் மின் வளர்ச்சி உயர்ந்துள்ளது என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாகும்.

21. செயலாக்கப்பட்டு வரும் மின் திட்டங்களை குறித்த காலத்தில் நிறைவேற்றி அதன் திரண்ட பயன்களை பெற திட்டமிட்டபடி உறுதி செய்து கொள்ளவும், திட்டக்காலத்தை நீடித்து திட்ட மதிப்பீடு அதிகமாவதைத் தவிர்க்கவும் நாம் தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். செயலாக்கப்பட்டு வரும் மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் இவை செயலுக்கு வரவேண்டிய கால இலக்கு ஆகியவற்றின் விவரம் கீழே தரப்பட்டுள்ளது.

1982 பிப்ரவரி 18]

திட்டம்.

திறன்.

செயலுக்கு
வரவேண்டிய
கால இலக்கு.

(1)

(2)

(3)

மெ. வா.

1 தூத்துக்குடி அனல்
மின்திட்டத்தின்
மூன்றாவது பிரிவு.

210

மார்ச் 1982.

2 சேர்வலாறு புனல்
மின் திட்டம்.

20

1983-84

3 காடம்பாறை நீரேற்று
மின் திட்டம் (உச்ச
நேரத்தில் உதவி
செய்ய மட்டும்).

400

(4 × 100).

முதல் பிரிவு
1983-84

2-வது பிரிவு
3-வது பிரிவு
1984-85
4-வது பிரிவு
1985-86.

4 கீழ்மேட்டூர் புனல்
மின் திட்டம்.

120

(4 × 2 × 15)

2 பிரிவுகள்
(30 மெ. வா.)
1983-84.

4 பிரிவுகள்
(60 மெ. வா.)
1984-85

2 பிரிவுகள்
(30 மெ. வா.)
1985-86.

5 குந்தா ஐந்தாவது
மின் நிலையத்தில்
கூடுதல் பிரிவு.

20

1984-85

6 மேட்டூர் அனல் மின்
திட்டம்.

420

(2 × 210).

1985-86

22. மின் வளர்ச்சித் திட்டங்களை விரைவுபடுத்துவதற்கான முயற்சிகள் அவசியம் என்பது தெளிவு. எனவே, கல்பாக்கத்தில் உள்ள சென்னை அணு மின் உற்பத்தி நிலையத்தின் ஒவ்வொன்றும் 235 மெகாவாட் திறன்கொண்ட இரண்டு பிரிவுகள் செயலாக்கப்படுவதை இம்மாதிலும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதன் முதல் பிரிவு அடுத்த ஆண்டின் முதல் பகுதியிலும், இரண்டாவது பிரிவு இதற்கு ஓராண்டிற்குப் பிறகும்

[1982 பிப்ரவரி 18]

தயாராகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நெய்வேலியின் இரண்டாவது அனல் மின் நிலைய கட்டுமான பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இதன் 210 மெ. வா. திறன் கொண்ட முதல் பிரிவு 1984-85 ஆம் ஆண்டில் செயலுக்கு வரும் என்று கால இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது அணுமின் நிலையம் ஒன்றை கூடன்குளத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்ற முயற்சியில் விரைவாக முடிவெடுக்கும்படி மத்திய அரசை இம் மாநில அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. அணுமின் சக்தித்துறை கூடன்குளம் இந்த திட்டத்திற்கு ஏற்ற களம் என்று ஏற்கனவே ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. வேறு தக்க கலங்களும் அணுமின் நிலையத்தை அமைக்க உகந்ததாக இருக்குமா என்று கண்டறியும் முயற்சியில் குழுவினர் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்துடன் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தி வருகிறார்கள். தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் சிறிய-மிகச்சிறிய புனல் மின்நிலையங்களை கால்வாய்களிலும் வேளாண்மை பாசனத் திட்ட தேக்கங்களிலும் அமைக்கக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறதா என்பதை கண்டறிய முழு வேகத்துடன் ஆய்வு செய்துவருகிறது. மொத்தமாக 350 மெ.வா. மின் திறன் அளிக்கக்கூடிய குறைந்த அளவு 100 களங்கள் இதற்கென ஆய்வு செய்ய தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடும். இத்தகைய சிறிய-மிகச்சிறிய மின் நிலையங்கள் வட்டார மின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதோடு அதிக அளவிற்கு மின் செலுத்துகைக்கான நீண்ட மின் தொடர்களை அமைப்பது, மின்வழி இழப்பு போன்றவற்றையும் தவிர்க்கும்.

23. தமிழ்நாடு மின்வாரியம் 800 மெ. வா. திறன் கொண்ட ஒஹேனக்கல் திட்டத்தை செயலாக்க கருநாடக அரசிடமிருந்தும் 150 மெ. வா. திறன் கொண்ட பாண்டியாறு, புன்னம்புழா, 60 மெ. வா. திறன் கொண்ட சோளத்திபுழா ஆகிய திட்டங்களை அமலுக்குக் கொண்டு வர தேரன் அரசிடமிருந்து சாதகமான பதில்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாநிலங்களுக்கிடையேயான இத்திட்டங்களை செயலாக்க இணக்கமான ஒரு உடன்பாடு உருவாவது மூன்று மாநிலங்களுக்கும் பயன் அளிக்கும் என்பதோடு விலை மதிப்பில்லா இயற்கைச் செல்வங்கள் மேலும் வீணாவதையும் தவிர்க்கும்.

24. வருங்காலத் தேவையைக் கணக்கில் கொண்டு மாற்று மின் விசைக்கான ஆதாரங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் தீவிரமாக தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வருகிறது. 25 மெ. வா. திறன் கொண்ட கடல் நீரிலிருந்து மின்சாரம் தயாரிக்கும் திட்டத்திற்கு அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் கூடவணிக அடிப்படையில் செயலாக்கப்படும் நிலைக்கு வளரவில்லை என்ற காரணத்தைக்காட்டி இந்திய அரசு அனுமதி வழங்கவில்லை. ஆயினும், ஐ. ஐ. டி., தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம், பாரத மின் கனரக நிறுவனம், என். ஐ. ஓ. போன்றவற்றின் கூட்டு முயற்சியோடு 1 மெ. வா. திறன்கொண்ட கடல்நீரிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் மின்நிலையத்தை

1982 பிப்ரவரி 18]

தமிழ்நாட்டின் கடற்கரையிலும் மற்றொன்றை லக்ஷத்திலும் அமைக்கவல்லதாக இரண்டு நிலையங்களை வடிவமைக்கும் முயற்சி தொடரப்பட்டு வருகிறது. முருகப்பச் செட்டியார் ஆராய்ச்சி நிலையம் பரிந்துரைத்துள்ள சவுக்கு மரத்திலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் முறையும் வாரியத்தின் கவனத்தில் உள்ளது. சூரியவிசை, பையோகேஸ், காற்றுவிசை போன்ற வற்றிலிருந்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யும் சாத்தியக்கூறுகளையும் தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் பரிசீலித்து வருகிறது.

25. நிர்வாக அமைப்பு, மாநில அளவில் மின்சார அதிகார மன்றம் அமைப்பது, நிதியைப் பயன்படுத்துதல், மின் கட்டண வீதம், மத்திய மின்சார அதிகார மன்றம் போன்றவை குறித்து இராஜ தயாக்கா குழு எனக் பரிந்துரைகளைச் செய்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 8, 9 தேதிகளில் புதுடில்லியில் நடைபெற்ற மாநில மின்துறை அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் இது விவாதத்திற்கு வந்தது. இந்தக் குழுவின் பரிந்துரைகளை ஏற்படுத்தி நீண்ட கால விளைவுகளை ஏற்படுத்துவது; இவை மாநில அரசினரின் வரம்பை மீறக்கூடியதாக இருக்கக்கூடும் என்பதால் இக்குழுவின் பரிந்துரைகளைப் பரிசீலிக்க மாநில மின்துறை அமைச்சர்கள் அடங்கிய குழு ஒன்றை அமைத்து அவர்களது கருத்தை தெரிவுக்கும்படியான யோசனை ஒன்றை நான் தெரிவித்தேன். இந்திய அரசினரின் பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

26. இராஜதயாக்கா குழு பரிந்துரைத்துள்ளது போல் மின்சக்தியை சேமிக்கும் முயற்சியை கண்டறிய தொழிலக மின்சக்தி மேலாண்மைக் குழுவும் என்ற ஓர் அமைப்பை மின்சார வாரியம் உருவாக்கியுள்ளது. உயர்வழுத்த மின்னணைப்புகளில் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் முறை, மின்சாரத்தின் தேவை, உற்பத்தியில் இழப்பு ஏற்படாவண்ணம் மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துவது போன்றவை குறித்து இக்குழுமே ஆய்வு செய்து வருகிறது. இந்த ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் மின்சக்தி பயனிட்டளவையும், மின்சக்தி தேவை அளவையும் எவ்வகைகளில் குறைக்கலாம் என்பதுபற்றி தனது கண்டுபிடிப்புகளை நுகர்வோருக்கு இக்குழுமே எடுத்துரைக்கும். மொத்த நுகர்வோரில் தொழிலக மின்னணைப்புகள் கிட்டத்தட்ட 50 சதவிகிதம் என்பதால் இது மிகவுருவான கவனிக்கப்பட வேண்டிய முயற்சியாகும். குஜராத் மாநிலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளில் தகுந்த அளவுகள் கொண்ட குழாய்கள், பம்புகள், புட் வால்வுகளை, விவசாய பயனிட்டர்கள் பயன்படுத்துவதன் மூலம் மின்பயனிட்டளவை கணிசமாகப் குறைக்கலாம் என்பது தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளை தொடங்கியுள்ளது. இவற்றின் அடிப்படையில் எத்தகைய சாதனங்களை பயன்படுத்தலாம் என்பது பற்றி விவசாய மின் நுகர்வோருக்கு இது ஆலோசனைகளை வழங்கும்.

[1982 பிப்ரவரி 18]

27. இந்திய அரசினரால் அமைக்கப்பட்டுள்ள மின்சக்திக் கான குழு மின்வழி இழப்புகளைக் குறைப்பதற்கான முயற்சி களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டியதின் அவசியத்தை மற்ற ஆலோசனைகளுடன் கூடவே பரிந்துரைந்துள்ளது. இது நம்மால் ஏற்கக் கூடியதே. இன்னும் கூறப்போனால் தீவிர முயற்சிகளை எடுத்து நாம் 1974-75-ல் 21.5 சதவீத அளவுக்கு இருந்த மின்வழி இழப்பின் அளவை 18.5 சதவீத அளவுக்கு குறைத்துள்ளோம் இது தேசிய சராசரி அளவோடு ஒப்பிட்டு பார்க்கும் பொழுது குறைவாக இருந்தாலும் மேலும் இதன் அளவைக் குறைக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன. மின்வழி இழப்புகளைக் குறைப்பதற்கான தீவிர ஆய்வுகளைச் செய்து மின் திருட்டுகளை ஒழிக்கவும், உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவும், மின் வழி இழப்புகளை அறவே அகற்றவும் அரசினரால் உயர்மட்டக்குழு ஒன்று அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இக்குழுவின் அறிக்கை விரைவில் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியமும் மின் அமைப்பு அளவில் பணிகளை மேம்படுத்தி மேற்பார்வை யிடவும், மின் விநியோக முறைகளைச் சீராக்கி அதிக அளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் ஒரு தனி ஏற்பாட்டு முறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இத்தகைய திட்ட மேம்பாட்டு பணிகளுக்கென ஆண்டுக்கு ரூபாய் 20 முதல் 25 கோடி வரையில் செலவிடத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

28. மின் செலுத்துகை, மின் விநியோகத்திற்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளின் அளவு கடந்த ஆண்டுகளில் பலமடங்காக அதிகரித்துள்ளன. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் வெறும் 13 கோடியாக மட்டுமே இருந்த இந்த ஒதுக்கீட்டின் அளவு ஆறாவது திட்ட கால ஆண்டாகிய இன்று 65 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. மின் செலுத்துகை மின் விநியோக முறைகள், மின் தொகுதியின் திறன் வலுப்படுத்தப்படும் அளவுக்கு ஏற்றமுறையில் மேம்பட்டு அமையவேண்டும் என்ற காரணத்தைக் கருத்தில்கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளே இதற்கு காரணம். 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 662 கி.மீ. நீளமுள்ள புதிய மிகை உயர்வழுத்த கம்பித் தொடர்களும், எட்டு புதிய துணை மின் நிலையங்களும் நிறுவப்பட்டன, 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான குறியளவு 809 கி.மீ. நீளமுள்ள மிகை உயர்வழுத்த கம்பித் தொடர், 15 புதிய மிகை உயர்வழுத்த—துணை மின் நிலையங்களாகும். 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான இதுபோன்ற குறியளவு 936 கி.மீ. மிகை உயர்வழுத்த கம்பித்தொடர் 48 துணை மின் நிலையங்கள் (2897 எம்.வி.எ.) ஆகும்.

29. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 36 கிராமங்களுக்கும் 9 சிற்றூர்களுக்கும் மின் வசதி அளிக்கப்பட்டது. இத்துடன் மின் வசதி அளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் சிற்றூர்கள் ஆகியவற்றின் மொத்த எண்ணிக்கை 63,034 ஆகும். இது மொத்தமுள்ள கிராமங்கள்—சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கையில் 99.15 சதவீதம்

1982 பிப்ரவரி 18]

ஆகும். தற்பொழுது மின்வசதி பெற்றுள்ள கிராமங்கள் 63,045 ஆகும். மீதமுள்ள 140 கிராமங்களும், 384 சிற்றூர்களும் அனுக இயலாத அளவுக்கு சரியான பாதைகள் இல்லாத இடங்களில் அமைந்துள்ளன. ஆறாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மேற்கூறியவற்றுள் 218 கிராம—சிற்றூர்களுக்கு மின்வசதி அளிக்க திட்டக்குறியளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

30. அறுபத்தி ஒன்று புதிய குடியிருப்புகளுக்கு மின் வசதியளிக்கப்பட்டதையும் சேர்த்து மார்ச் 1981-ல் மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட அரிசன குடியிருப்புகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 25,714 ஆகும். தற்பொழுது இவற்றின் எண்ணிக்கை 25,816 ஆகும். தற்பொழுதுள்ள அரிசனக் குடியிருப்புகள் அனைத்துக்கும் மின்வசதி அளிக்கப்பட்டுவிட்டதால் புதிதாக தோன்றும் குடியிருப்புகளைப் பெறுத்தவரை சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடமிருந்து தெரு விளக்குகளை அமைப்பதற்கான விண்ணப்பங்கள் வரவர மின்னிணைப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன. அரிசனக்குடியிருப்புகள் அனைத்திற்கும் மின்வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ள ஒரே மாநிலம் எனத் தகு பெருமை தமிழ் நாட்டிற்குரியதாகும்.

31. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் 31,935 மின்விசையேற்றங்களுக்கு மின்னிணைப்புகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறியளவு 30,000 மட்டுமே ஆகும். நடப்பு ஆண்டில் 31-12-81 முடிய 19,342 மின்விசையேற்றங்களுக்கு மின்னிணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டு முழுவதற்குமான குறியளவு 30,000 ஆகும். இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மின்விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை 31-12-81 அன்று 9.39 இலட்சமாகும். சுமார் 2.61 இலட்சம் விண்ணப்பங்கள் நிலுவையில் உள்ளன.

32. சமுதாயத்தில் நலிவுற்ற மக்களும் மின்சாரத்தின் பயனை நுகரவேண்டும் என்ற நோக்கேடு ஊராட்சி பகுதிகளில் அமைந்துள்ள குடிசைகளுக்கு மின்வசதி அளிக்கும் சிறப்புத் திட்டமொன்று 1979 ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வசதி பெற்று மக்களிடமிருந்து நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. இவ்வரை 4.05 இலட்சம் குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாக அனைத்துக் குடிசைகளுக்கும் மின் இணைப்பு வழங்க இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.

33. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ், முதல் கட்டத்தில் 69 பிளாக்குகளிலும், இரண்டாவது கட்டத்தில் 150 பிளாக்குகளிலும் பணிகள் துவக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம், இவற்றில் தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமும் ஊராட்சிகளும் அமைத்துள்ள மேல்நிலை நீர்த்தேக்கங்களுக்கும்,

[1982பிப்ரவரி 18]

தகுதியுள்ள குடிசைகளுக்கும், மின்இணைப்புகள் வழங்கியுள்ள தோடு தெரு விளக்குகளை எரியும் நிலையில் பாராமரித்து வந்துள்ளது. முதல் கட்டத்தில் 77,871 குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கியதுடன், 1,357 மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளுக்கும் தரை நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகளுக்கும் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது கட்டத்தில் 1.34 இலட்சம் குடிசைகளுக்கும், 1007 மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் மற்றும் தரை நிலை நீர்த்தேக்கத்தொட்டிகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

34. ஊரக குடிநீர் விநியோகத்திற்கு தொடர்ந்து மின்சாரம் தடையின்றி கிடைக்கவேண்டும் என்று நேக்கில், வறட்சி நிவாரணப் பணி திட்டத்தின்கீழ் தனியாக மின்கம்பித் தொடர்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று அரசு உத்திரவிட்டுள்ளதற்கு ஏற்ப இவற்றிற்குத் தனி மின்கம்பித் தொடர்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இவற்றிற்கென ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய் 50 இலட்சத்திலிருந்து 21 ஊரக குடிநீர்ப் பணிகள் தொடர்பானவை நடப்பு ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டுள்ளன.

35. இந்திய ஊரக மின்மயமாக்கு கழகம், ஊரக மின்மயமாக்கு திட்டத்தை செயலாக்க மாநில மின்வாரியங்களுக்கு கடனுதவி அளிக்கிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 6.08 கோடி அளவுக்கு இதற்கான கடன் தொகையை தமிழ்நாடு மின்சார வாரியம் இக் கழகத்திடமிருந்து பெற்று பயன்படுத்திக் கொண்டது. 1981-82-ஆம் ஆண்டிலும்கூட ரூ. 9.02 கோடி அளவுக்கு கடனாகப் பெறப்பட்டுள்ளது.

36. மாநிலத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் மின்சாரம் வடிக்கும் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த அரசு மின் வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகளுக்கு முதலிடம் தந்து வருகிறது. 6-வது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் (1980-85) மொத்தம் ரூ. 1,023 கோடி அளவுக்குத் திட்டங்களைச் செயலாக்க திட்டக் கமிஷன் அனுமதி அளித்துள்ளது. இற்றுள் ரூ. 572 கோடி மின் உற்பத்திக்கும், ரூ. 325 கோடி மின் செலுத்துகை—மின் விநியோகத்திற்கும், ரூ. 115 கோடி ஊரக மின் மயமாக்கு திட்டத்திற்கும், ரூ. 11 கோடி பலவகை இனங்களுக்கும் செலவழிப்படும். 1980-81-ஆம் ஆண்டுக்கான திட்ட காலத்தில் ரூ. 159.13 கோடி செலவிடப்பட்டது. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 167.06 கோடி முதலீட்டுச் செலவுக்கு அனுமதி அளி கப்பட்டுள்ளது. மின் உற்பத்திக்கான ரூ. 79.56 கோடியும், மின் செலுத்துகை—மின் விநியோகத்திற்கான ரூ. 65 கோடியும் ஊரக மின் மயமாக்கு திட்டத்திற்கான ரூ. 21.50 கோடியும், பலவகை இனங்களுக்கான ரூபாய் ஒரு கோடியும் இதில் அடங்கும். 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கென அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள முதலீட்டுத் தொகையின் அளவு ரூ. 220 கோடியாகும். இதில் மின் உற்பத்திக்கான ரூ. 126.5 கோடியும், மின் செலுத்துகை

1982 பிப்ரவரி 18]

மின் விநியோகத்திற்கான ரூ. 63.05 கோடியும், ஊரக மின் மயமாக்கு திட்டத்திற்கான ரூ. 29 கோடியும், பலவகை இனங்களுக்கான ரூபாய் ஒரு கோடியும் அடங்கும். ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மீதமுள்ள இரண்டு ஆண்டுகளில் முதலீட்டுத் தொகை கணிசமான அளவிற்கு உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

37. 1980-81-ஆம் ஆண்டுக்கான மின் வாரியத்தின் வரவு செலவு விவரங்களும், 1981-82-ஆம் ஆண்டில் எதிர் பார்க்கப்படும் வரவு-செலவுக்கான விவரங்களும் கீழே அளிக்கப்பட்டுள்ளன :

வரவினங்கள்.		1980-81. 1981-82. (ரூபாய் கோடிகளில்)	
1. மின்கார விற்பனை வாயிலாக	* 260.50	253.90	
2. பலவகை இனங்களின் வாயிலாக	6.00	6.50	
	266.50	260.40	
செலவினங்கள்			
1. எரிபொருள், மின்காரம் வாங்கியது, மின் உற் பத்திக்கான தீர்வை வகையில்	180.24	167.94	
2. ஊதியம், சம்பளம் உட்பட இயக்கி பராமரிக்கும் வகையில்	102.54	108.04	
3. சேமநிதி	32.24	35.39	
4. வட்டி	57.58	66.84	
	372.60	378.21	
துண்டுவிழும் தொகை	106.10	117.81	

* முந்தைய வருடங்களைச் சார்ந்த ரூ. 8.5 கோடியும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

[1982 பிப்ரவரி 18]

38. 1980-81-ஆம் ஆண்டில் வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூ. 117 கோடி. 1981-82 ஆம் ஆண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் இழப்பின் அளவு ரூ. 125 கோடியாகும். இந்த இழப்புக்கான முக்கிய காரணங்கள் நிலக்கரி, எண்ணெய், சரக்குக் கட்டணம், விலைக்கு வாங்கப்படும் மின்சாரத்தின் விலை ஆகியவற்றில் ஏற்பட்ட சீரிய உயர்வும் விவசாயத்திற்கென சலுகை அடிப்படையில் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டதுமேயாகும்.

39. 1976-77 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 188.13 கோடியாக இருந்த வாரிய வருவாயின் அளவு 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 266.50 கோடி அளவுக்கு (41 சதவீதம்) உயர்ந்துள்ளது. வருவாய்க்கான செலவினங்களின் அளவும் ரூ. 210.03 கோடியிலிருந்து ரூ. 372.60 கோடி அளவுக்கு (77 சதவீதம்) உயர்ந்துள்ளது. எரிபொருள்களின் தொடர்ந்த விலையேற்றம் இக்குறிப்பிட்ட ஆண்டுகளில் ரூ. 27.74 கோடியிலிருந்து ரூ. 65.38 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. இதுபோலவே விலைக்கு வாங்கப்படும் மின்சாரத்தின் அளவும் ரூ. 63.37 கோடியிலிருந்து ரூ. 107.42 கோடிக்கு உயர்ந்துள்ளது. 1980-81-ஆம் ஆண்டுகளில் மட்டும் அபரிமிதமாக உயர்ந்த நிலக்கரி, உலை எண்ணெய், இரயில்வே சரக்கு கட்டணம் ஆகியவை ஆண்டுக்கு ரூ. 36 கோடியளவு கூடுதலாக செலவினங்களை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது.

40. மின்கட்டண நிலுவையின் அளவு 31-3-81 அன்று ரூ. 55.40 கோடிகளாகும். இவற்றின் விவரங்கள்:—

(ரூபாய்
கோடிகளில்.)

1. தொழிலகங்களிலிருந்து ..	14.67
2. விவசாயிகளிடமிருந்து ..	26.19
3. குடியிருப்புகள், வணிக நிலையங்களிலிருந்து ..	8.12
4. உள்ளாட்சித் துறைகளிலிருந்து ..	3.58
5. அரசுத் துறைகளிலிருந்து மற்ற மரநிலங்களிலிருந்து ..	2.84

55.40

1982 பிப்ரவரி 18]

தொழிலகங்களைப் பொறுத்தவரை நிலுவையாக உள்ள ரூ. 14.67 கோடியில் மால்கோவிலிருந்து மட்டும் வரவேண்டியது ரூ. 9.43 கோடியாகும். இந்த நிறுவனம் திருத்தப்பட்ட மின்கட்டண வீதம் மின்வெட்டு காலத்தில் பயன்படுத்தியதற்காக விதிக்கப்பட்ட அபராதத் தொகை செலுத்தப்பட்ட மேல்வரி அளவை உயர்த்தியது போன்றவை குறித்தும் எதிர்ப்பு தெரிவித்து உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்து உள்ளது. நிலுவைகளை வசூல் செய்வதற்காக வாரியமும் வழக்கு தொடுத்துள்ளது. இவ்வழக்கு 6-1-82 அன்றி விசாரணைக்கு வந்து ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது, விவசாய நிலுவைகளை பொறுத்தவரை 1980 நவம்பர் மாத முடிவில் 5.64 இலட்சம் மின் நுகர்வோர் ரூ. 37.59 கோடி அளவுக்கு நிலுவைகளைச் செலுத்தாது இருந்தனர். விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளோடு தொடர்ந்து பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்திய பிறகு நிலுவைகளைத் தவணைமுறையில் கட்டலாம் என்று அரசு அறிவித்தது. பெருமளவுக்கான மின்நுகர்வோர்கள் மின்கட்டண நிலுவையைச் செலுத்த முன்வந்ததன் காரணமாக இந்த நிலுவையின் அளவு 1981 டிசம்பர் மாத இறுதியில் ரூ. 24.45 கோடி அளவுக்குக் குறைந்துள்ளது.

41. வருவாய் பெருகுவதற்கு வாய்ப்பில்லாத ஒரு மின்கட்டண வீதத்தை நீண்டகாலமாக நாம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறோம். திட்டக் கமிஷன் திரும்பத் திரும்ப இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு, இம்மாதிரி சலுகை கட்டணத்தில் மின்சாரம் வழங்க நியாயம் இல்லை என கூறி வந்திருக்கின்றது.

மின்கட்டணச் சலுகை வழங்கப்படுவதெனில் நலிவுற்ற பிரிவினருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவுக்கே வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் மின் கட்டண வீதம் மின் உற்பத்தி விலை அடிப்படையிலும் சலுகைகள் ஏதாவது இருப்பின் அதன் அடிப்படையிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்று இராஜதயாக்ஷா குழுவும் பரிந்துரைத்துள்ளது. 1981 ஆம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில் தூத்துக்குடியில் கூடிய மின்சார ஆலோசனைக் குழுவும் இதைப் பரிசீலித்து மின்கட்டண வீதமும் உடனடியாக திருத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. அரசினரால் அமைக்கப்பட்ட மின்கட்டண வீத திருத்தக் குழுவும் தனது இறுதி அறிக்கையை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளது. இதன்மீது அரசு விரைவாக ஒரு முடிவு எடுக்கும். பாரதப்பிரதமரும், அண்மையில் நடைபெற்ற ஐந்தாண்டு திட்ட விவாதத்தின்போது திரு. எஸ். பி. சுவாமிநாதன் மின்கட்டண வீத மாற்றத்தை உடனடியாகச் செயல்படுத்துவதின் அவசியத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

42. மின்நுகர்வோருக்கு மன நிறைவு அளிக்கக்கூடிய வீதத்தில் செயல்பட வாரியம் தன்னால் இயன்ற அளவு பணியாற்றி வந்துள்ளது, இருப்பினும், வழங்கப்படு மின்சாரத்தின் தன்மை, மின்கட்டணப் பட்டியல் ஆகியவற்றிலுள்ள குறை

[1982 பிப்ரவரி 18]

பாடுகள் குறித்து புகார்கள் உள்ளன. வாரியம் ஏற்கனவே துவங்கியுள்ள மின் அமைப்புகளிலான மேம்பாட்டுத் திட்டங்களும், மின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிக்கும் முயற்சிகளும் நீண்டகாலத் திட்டங்கள் ஆதலால் இவற்றின் பயனைப்பெற இன்னும் சிறிது காலமாகும்.

43. மின்பயனிட்டளவைக் குறிப்பதிலும் மின் கட்டணத்தை கணக்கிடுவதிலும், வசூலிப்பதிலும் உள்ள புகார்களுக்கு இட மளிக்கும் குறைபாடுகளைக் களைவதற்கென அட்டைபட்டி வாயிலாக மின்கட்டணத்தைக் கணக்கிடும் புதிய முறை ஒன்று 1-1-1982 முதல் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன்படி மின் நுகர்வோர் ஒவ்வொருவருக்கும் வெள்ளை வண்ண அட்டை ஒன்று வழங்கப்படும். இதேபோல், பச்சைவண்ண அட்டை ஒன்று வாரிய பணியாளர்களிடம் இருக்கும். மின் நுகர்வோரின் இல்லத்திலேயே மின் பயனிட்டளவைக் குறிப்பதோடு, மின் கட்டணமும் கணக்கிடப்படும். வெள்ளை வண்ண அட்டையில் மின்பயனிட்டளவோடு மின்கட்டண விவரமும் குறித்துக் கொடுக்க படும். இதுவே மின் கட்டணத்திற்காக பட்டியலாக இருக்கும், தனியாக பட்டியல் எதுவும் இதுவரையில் வழங்கப்பட்டதுபோல் வழங்கப்படமாட்டாது. நுகர்வோர் இந்த வெள்ளை வண்ண அட்டையையே பண வசூல் நிலையத்தில் காட்டி மின் கட்டணத்தைக் கட்டலாம். இம்முறையினால் மின் பயனிட்டளவைக் குறிப்பதில் ஏற்படும் தவறுகளையும், மின்கட்டணத்தைக் கணக்கிடுவதில் ஏற்படக்கூடிய தவறுகளையும் குறைப்பதோடு, வாரியத்திற்கு வரவேண்டிய வருவாயை விரைவாக பெறவும் முடியும்.

44. வாரியத்திற்கும், அதன் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு இணக்கமாகவே இருந்து வருகிறது. தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் எல்லாம் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கங்களோடும், மற்ற சங்கங்களோடும் விவாதிக்கப்பட்டு இணக்கமாகவே தீர்க்கப் பட்டு வருகின்றன.

45. 1948 ஆம் ஆண்டு மின் வழங்கு சட்டத்தின் கீழ் மின்சார வாரியம் சுய நிர்வாக அமைப்பு உடையதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மின்வழங்கு சட்டத்தின் 79 ஆம் பிரிவின் கீழ் சட்டத்திற்கும் அதன் விதிகளுக்கும் முரண்படாத அளவில் தனது விதிமுறைகளை இயற்றுவதற்கான அதிகாரம் வாரியத் திற்கு உள்ளது. ஆனால் விதி 20-க்கு ஏற்ப தனது நிதி மற்றும் ஏனைய உடைமைகளையும் கணக்கு வைப்பு முறைகளையும் மற்ற அவசியமான அல்லது விளைந்து முறைப்படி செயல்படுத்தப்பட வேண்டியவை தொடர்பாக செயல்பட அரசினரின் முன் அனுமதி தேவை. பிரிவு 78-ஏவின் கீழ் கொள்கை அளவிற்கான உத்தரவுகளை ஏற்று வாரியத்தைச் செயல்படும்படி அரசு வாரியத்திற்கு உத்தரவிடலாம். உருவாக்கப்பட்ட வரம்பு

1982 பிப்ரவரி 18]

களுக்கு ஏற்றாற்போல் அரசினரின் கொள்கைகளை அமுல்படுத்துவதில் வாரியம் அரசுக்கு கட்டுப்பட்டது. மற்றவற்றைப் பொறுத்தவரை வாரியமே முடிவு எடுக்கலாம். வாரியத்தின் சுய நிர்வாகத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தும் விதத்திலேயே இந்த உறவு முறை கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

46. மாண்புமிகு மன்ற உறுப்பினர்களின் மேலான கருத்துக்களை நாடி நான் அமைகிறேன்.

ச. இராமச்சந்திரன்,

மின்துறை அமைச்சர்.

அட்டவணை.

இணைப்பு 1

திட்டக் காலங்களில்

விவரங்கள்.	முதலாவது திட்டத்திற்கு முன்பு (1951 மார்ச் திங்கள் 31-ம் தேதி).	முதலாவது திட்டம் 1951-56	இரண்டாவது திட்டம் 1956-61
------------	---	--------------------------------	---------------------------------

(1)

(2)

(3)

(4)

அ. மின் உற்பத்தி—

1. நிறுவப்பட்ட திறனளவு (மெகாவாட்டுகளில்).	156	256	571
2. மின் உச்சத் தேவை (மெகாவாட்டுகளில்).	110	172	381
3. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரமும் வாங்கப்பட்ட மின்சாரமும் (மில்லியன் யூனிட்களில்).	630	1,053	2,214

இ. மின் அனுப்புதலும்
விநியோகித்தலும்—

1. கூடுதல் உயர் அழுத்த கம்பிகளின் நீளம் (கிலோ மீட்டர்களில்)	6,936	11,479	24,194
2. குறைவு அழுத்தக் கம்பி களின் நீளம் கிலோ மீட்டர்களில்).	5,728	13,055	35,352

[1982 பிப்ரவரி 18]

3. கூடுதல் உயர் அழுத்தத் துணை நிலையங்கள்.	31	48	70
4. உயர் அழுத்தத் துணை நிலையங்கள்.	25	41	73
5. மின் பங்கீட்டு நிலையங்கள்.	1,591	3,773	6,004
6. மின்சாரம் பயன்படுத்துவோர் எண்ணிக்கை (இலட்சத்தில்).	2.5	4.5	7.7
7. நபர் ஒருவர் பயன்படுத்தும் மின்சாரத்தின் அளவு (யூனிட்களில்)	112	21	60

* நெய்வேலி நாட்டின் மின் வளர்ச்சி.

முன்றாவது திட்டம் (1961-66) (5)	வருடாந்திர திட்டம் (1966-69) (6)	நான்காவது திட்டம் (1969-74) (7)	ஐந்தாவது திட்டம் (1974-78) (8)	1980-81 தோராயமாக (9)
1,070+ *300 717 4,041 39,806 73,198 98 103 17,360 13.6 92	1,070+ *400 997 5,260 48,336 1,04,977 119 114 22,842 18.22 116	1,654+ *600 1,207 6,248 68,737 1,97,017 146 125 37,453 27.07 127	1,824+ *600 1,641 9,453 72,689 2,22,659 174 150 43,666 34.00 157	2,329+ *600 1,673 10,913 77,987 2,57,273 207 173 50,750 *43.14 185

* நடப்பாண்டில் 3.06 லட்சம் குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கப்பட்டதும் உள்ளடங்கும்.

1982 பிப்ரவரி 18]

இணைப்பு
திட்டக் காலங்களில்
இரண்டாவது
திட்டம்
1956—61.

முதலாவது
திட்டத்திற்கு
முன்பு (1951
மார்ச்சுத் திங்கள்
31 ஆம் தேதி.

விவரங்கள்.

(1)	(2)	(3)	(4)
உ. கிராம மின் வசதி—			
1. மின்வசதி அளிக்கப்பட்ட நகரங்கள், கிராமங்கள், சிற்றூர்களின் எண்ணிக்கை.	1,813	3,543	18,760
2. மின் வசதி அளிக்கப்பட்ட அரிசன குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை.			
3. மின் இணைப்பு அளிக்கப் பட்ட வேளாண்மை விசையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை	14,373	32,440	1,17,695
4. குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்பு (இலட்சத்தில்).			
எ. செலவும் வருவாயும்—			
1. மூலதனச் செலவு (ரூபாய் கோடிக்கணக்கில்).	23.82	54.02	133.21
2. மொத்த வருவாய் (ரூபாய் கோடிக்கணக்கில்).	3.12	5.94	15.82
தமிழ்நாட்டின் மின் வளர்ச்சி.			

முன்றாவது திட்டம் (1961—66.) (5)	வருடாந்திர திட்டம் (1966—69) மூன்று ஆண்டுகள். (6)	நான்காவது திட்டம் (1969—74). (7)	ஐந்தாவது திட்டம் (1974—78) (8)	1980—81 தோராயமாக (9)
22,137	31,727	61,072	63,339	63,473
..	6,280	23,768	24,797	25,714
2,56,594	4,10,119	8,81,205	8,05,616	9,19,164
..	..	..	..	3.06
293.28	356.07	552.20	799.09	1,184.71
34.67	50.22	114.28	223.14	261.79

இணைப்பு—2.

திட்டக் கால செலவு
(ரூபாய் கோடியில்.)

ஏற்பட்ட செலவு.

1981-82 ஆம்
ஆண்டுக்
காண
மதிப்பீடு.

திட்டத்தின் பெயர்.

1977-78. 1978-79. 1979-80. 1980-81.

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

1. உற்பத்தி—

அ. முடிவுற்ற திட்டங்கள் (8)*

2.24

0.21

0.18

7.47

0.63

இ. தொடர்ந்துவரும் திட்டங்கள்—

1. மேல்கொடுமண்டு 1-ம் நிலை

0.26

0.22

0.32

0.11

0.15

மேல்கொடுமண்டு 2-ம் நிலை

2. சுருளியாறு

5.16

3.24

1.61

5.13

0.41

3. சேர்வலாறு

0.43

1.05

1.41

2.78

5.00

4. காதம்பாறை

0.42

12.19

14.52

13.64

23.00

இணைப்புகள்

[1982 பிப்ரவரி 18]

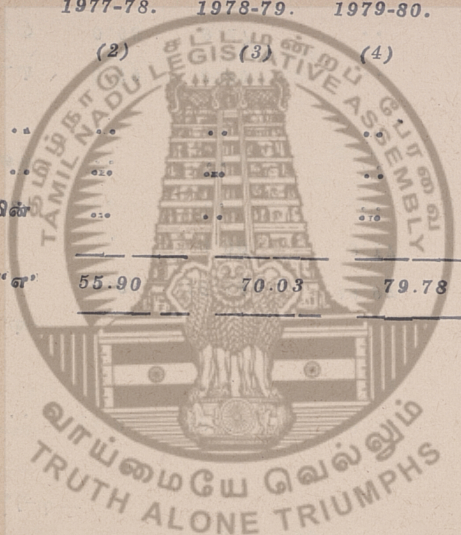
5. பாண்டியாறு—புன்னம்புழா	(—)0.20	(—)0.13	(—)0.25	..	1.00
6. நெல்லித்துறை	(—)0.03	(—)0.01	..	..	1.00
7. தூத்துக்குடி அனல்மின் திட்டம்—					

1 ஆம் நிலை	42.81	36.34	29.85	7.86	3.30
------------------	-------	-------	-------	------	------

தூத்துக்குடி அனல்மின் திட்டம்—

8. 2 ஆம் நிலை	4.07	15.44	28.97	2.68	10.00
9. கிழ் மேட்டூர்	..	0.06	3.17	3.90	10.00
10. மேட்டூர் அனல்மின் திட்டம்.	..	..	..	0.10	12.00
11. குந்தா 5 ஆம் நிலை கூடுதல் திட்டம்.	..	..	..	0.15	1.97
உ. மேம்பாடு திட்டங்கள்—					
12. எண்ணூர் மேம்பாடு திட்டம்	0.69	0.95	..	..	3.10
13. பேசுன்பிரிட்டஜ் மேம்பாடு திட்டம்.	0.05	0.47	..	..	..
14. பேசுன்பிரிட்டஜ் அனல்மின் நிலையம் (மாற்றம்).	..	..	..	..	4.50

திட்டத்தின் பெயர்.	ஏற்பட்ட செலவு.				1981-82 ஆம் ஆண்டுக் கான மதிப்பீடு. (6)
	1977-78.	1978-79.	1979-80.	1980-81.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	
ம. புதிய திட்டங்கள்—					
15. மேல் அமராவதி	..	..	..	..	1.50
16. சண்முகா நதி	..	..	..	0.03	1.50
17. வடசென்னை அனல்மின் திட்டம். ..	..	..	..	..	0.50
மொத்த உற்பத்தி ('அ' முதல் 'எ' முடிய)	55.90	70.03	79.78	62.65	79.56

	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
II மின் அனுப்புதல், பங்கீடு செய்தல்.		19.75	32.96	51.01	59.79	65.00
III கிராம மின்வசதி — —		13.74	18.00	26.30	36.11	21.50
IV மின் நிறுவனங்களைக் கையகப்படுத்துதல்.		0.01	2.24	1.31	}	
V புதிய திட்டங்கள் குறித்து ஆய்வு.		0.20	0.25	0.23		1.00
VI மின்சக்தி குறித்து ஆராய்ச்சிகள் மற்றும் பயிற்சி		0.04	0.04	0.04		
நிகர மொத்தம் ..		89.64	123.52	158.67	159.13	167.06

* 1. குந்தா நீர்மின் திட்டம் 3ஆம் நிலை, 2. பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு, 3. கோதையாறு 4. சென்னை அனல்மின் திட்டம் விரிவாக்குதல், 5. எண்ணூர் அனல்மின் நிலையம், 6. எண்ணூர் அனல்மின் நிலையம் விஸ்தரிப்பு, 7. குந்தா 4ஆம் நிலை, 8. நடுவட்டம் திருப்புகுதல் திட்டம்.

